ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡΙΘ. (32) — 3,657

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥ

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τρίμηνος.....	Δρ. 9	.....
Ἑξάμηνος.....	» 16	Χρυσᾶ φράγκα..... 20
Ἐτησία.....	» 30	Χρυσᾶ φράγκα..... 40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ

Αἱ περὶ τῆς ἀνακωχῆς διαπραγματεύσεις εἶνε ἄγνωστον εἰσέτι ἂν θ' ἀποληξωσι τελεσφόρως. Οὐδεὶς βεβαίως εὐρισκόμενος ἐνώπιον τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης θὰ ἠδύνατο νὰ προκρίνῃ τὸν πόλεμον. Εἶνε τόσον ἁπλοῦν, τόσον στοιχειῶδες, τόσον ἀνθρώπινον τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς συνομολογήσεως ἀνακωχῆς δὲν εἶνε τόσον ἁπλοῦν, ὅσον θέλουν νὰ φαντάζωνται οἱ ἐν Εὐρώπῃ, οὐδ' εἶνε βεβαίως δυνατὸν τὰ νικηφόρα σύμμαχα κράτη ν' ἀποδεχθῶσιν ἀξιώσεις τῆς Τουρκίας, αἵτινες ἀν πιστεύσῃ τις τὰ ἐξ Εὐρώπης ἀγγέλματα, καθίστανται ὁλονὲν αὐθαδέστεραι. Ἡ Τουρκία δὲν ἐννόησε, φαίνεται, ἀκόμη, ὅτι ἡ συνομολόγησις τῆς ἀνακωχῆς ἐν μονον δύναται ν' ἀρήσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν ἀγαθόν· τὴν ἐν τινι μέτρῳ παραμονὴν της ἐν τῇ Ἑρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ. Πέραν τούτου οὐδὲν θὰ δύναται νὰ ἐλπίζῃ, διότι θὰ ἦτο ὑπερτάτη μωρία νὰ πιστεύσῃ οἱανδήποτε ἀντίστασιν δυναθῇ, ὅταν οἱ σύμμαχοι στρατοὶ συγκεντρούμενοι ἐντὸς ἐλαχίστου περὶ τὴν Τσαταλτζαν, θὰ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον, ἀποδιώκοντες τῆς Εὐρώπης τοὺς Τούρκους, ἐνῷ συγχρονως ὁ ἑλληνικὸς στόλος πρὸ τοῦ Δολμᾶ Μπαξὲ θὰ κανονίζῃ καὶ τὸ δυνατὸν τῆς ἐγγὺς τῆς Εὐρώπης διαμονῆς τῶν Τούρκων. Ἡ καταπληκτικὴ δεξιὰ ἐνέργεια τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐμπορικοῦ στολου καταδεικνύει, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐνεργείας, ἥτις θ' ἀπήτει χρόνον μακρὸν ὅπως συγκεντρώσῃ ἐνὸς ἑβδομάδος πολλὰς μυριάδας στρατοῦ, ἐγοντος ἀκέραιον τὸ ἠθικόν του, μὲ ὅλην τὴν ἄνεσιν συνεχοὺς ἐφοδιασμοῦ. Ὅταν ὅ' οἱ σύμμαχοι γνωρίζουσι ταῦτα, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ πιστευθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, ὥστε νὰ ἐκθαρσυνθῇ ἡ Τουρκία ἐν ταῖς συζητήσεσιν αὐτῆς, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὴ οἱαδήποτε ἄλλη ὑποχώρησις πλὴν τῆς ἁρμοζούσης εἰς τὴν περιφανῆ νίκην τῶν ὅπλων τῶν συμμάχων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν νὰ ἴδωσι καταπαύοντα τὸν πόλεμον; Βεβαίως ἀναγνωρίζονται πάντες οἱ κίνδυνοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἐκ τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία θὰ φανῇ διαρνοῦσα πρὸς τὴν παγκόσμιον δημοσίαν γνώμην, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν καταστῇ ἐμένη τὴν Τουρκίαν ὑπεύθυνον τῆς συνεχίσεως πολέμου, πρὸς κατάπαυσιν τοῦ ὁποίου εἶλικρινὴς μέριμνα κατεδείχθη ὑπὸ τῶν συμμάχων, ἀνεχθέντων καὶ τὴν συζήτησιν ἀκόμη πρὶν ἢ εἰσέλθωσιν οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς αὐτοκρατορίας. Τοιαύτη παραχώρησις γενομένη φαίνεται, παρεξηγήθη ὑπὸ τῶν ἡττηθέντων, οἵτινες δὲν ἔχουσιν, ἴσως, σαφῆ ἀκόμη ἔννοιαν τῆς θέσεώς των, ὥστε νὰ σκέπτωνται καὶ περὶ ἀντιπροβολῆς ὅρων, ἐνῷ οὐδὲν ἔχουσι νὰ σώσουν, οὔτε κἂν τὴν τιμὴν τῶν ὅπλων. Θὰ ἦτο συνεπῶς λίαν πρόωρον νὰ συζητῇ κανεὶς περὶ ἀνακωχῆς ἀποτελούσης πρόλογον τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης. Οἱ κυβερνῶντες τὰ νικήσαντα κράτη ἐπέδειξαν πάντοτε πρὸς τας Εὐρωπαϊκας Δυνάμεις ἐπιφυλάξεις τεινούσας εἰς συντήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς λαὸς Εὐρωπαϊκοῦ κράτους θὰ εὑρίσκετο σύμφωνος πρὸς γνώμην εἰρηνεύσεως διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπὲρ τῆς Τουρκίας μεγάλης ἀκόμη δόσεως καὶ τῆς αὐθαδείας αὐτῆς καὶ τῶν συνεπειῶν ἐκ τοιαύτης εἰρήνης. Διότι ἀντὶ ὁ πόλεμος νὰ ἐπιλύσῃ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, θὰ καθίστα καὶ πάλιν αὐτὸ κίνδυνον προσεχοὺς μέλλοντος, ἐφ' ὅσον ἡ Τουρκία δὲν ἀποδεχθῇ τοὺς ὅρους πάντων τῶν συμμάχων ἀκεραίους, ὡς τῶν ὅπλων ἡ νίκη καὶ τὸ συμφέρον τῶν ἐλευθερουμένων λαῶν ἐπιβάλλει.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Γ'.

Κατὰ τὸ ἔτος 780 ὁ Καλίφης τῶν Ἀράβων Μαχαδῆς, ἐπωφελούμενος τῶν εἰκονομαχικῶν διενέξεων καὶ ὅπως ἐκδικήσῃ τὰς ἐν Συρίᾳ ἥττας αὐτοῦ, ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Ἄαρὼν καὶ Ὀσμάν, οἵτινες ὅμως εὐχερῶς κατετροπώθησαν ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Λαχανοδράκοντος, Στρατηγοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ΣΤ'. Ἀλλὰ καὶ βραδύτερον, ἐν ἔτει 798, ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Μαχαδῆ Καλίφης Ἀαρὼν-Ἀλ-Ρασὴδ, ἀγωνιζόμενος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Νικηφόρον παρὰ τὸν Κράσσον τῆς Φρυγίας, ἀπέτειλε πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τὸν Στρατηγὸν αὐτοῦ Ἀβδοὺλ-Μελὴχ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἥτις ἠττηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Νικηφόρου, ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ κακῶς ἔχων.

*

Μετὰ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀπροσδόκητον ἥτταν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Νικηφόρου ὁ Κράλης τῶν Βουλγάρων Κροῦμμος ὁρασυνοβεὶς ὑπερέβη τὰ Αἵμον καὶ προήλασεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἣν ἐπολιόρκησε, λεηλατῶν ἅμα τὰ περὶ αὐτὴν" πλὴν μετὰ μακρὰς ἀγῶνας, τῇ 13—14 Ἀπριλίου 814 ἠττηθεὶς κατὰ κρότος ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος Ε', ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καιρίαν φέρων πληγὴν, ἐξ ἧς καὶ ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

*

Ἐν ἔτει 822 ὁ Βυζαντινὸς Στρατηγὸς Θωμᾶς, ἔχων ὁρμὰς δυσαρεσκείας κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος Ε' καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ διαδόχου αὐτοῦ Μιχαὴλ Β' τοῦ Τραυλοῦ, προσέφυγε πρὸς τοὺς Ἄραβας. Ἐν-αὐτῷ, λαὸν ἰσχυρὰς ἐπικουρίας παρὰ τοῦ Καλίφη Ἀλμαμοῦν, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Ἀαρὼν-Ἀλ-Ρασὴδ, ἐξεστράτευσεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, διακηρύσσων ἑαυτὸν ὡς υἱὸν τῆς Αὐτοκρατείρας Εἰρήνης, τὸν ὑπ' αὐτῆς τυφλωθέντα Κωνσταντῖνον" πλὴν ἰσχυρᾶς ἔτυχεν ἀντιδράσεως παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ καὶ τῶν Στρατηγῶν αὐτοῦ. Καὶ δὴ τὸ πρῶτον μὲν εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν" ἐπαναλαβὼν δὲ ταύτην ἰσχυρότερον τὸ ἑπόμενον ἔτος, 823, ἠττήθη καὶ καταφυγὼν κακὸς κακῶς εἰς Ἀδριανουπόλιν, συνελήφθη καὶ παρεδόθη εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὅστις διέταξε τὸν ἀκρωτηριασμὸν καὶ τὴν ἀνασκολόπισιν αὐτοῦ.

*

Τὸ τρίτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ρωσσικῆς Μοναρχίας ὑπὸ τὸν Σκανδιναυὸν Ἠγεμόνα Ροῦρικ, ἤγειρεν, τῷ 865, ἡ πρώτη ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπιδρομὴ τῶν Ρώσσων, ἡγουμένων τοῦ Ἀσκόλδου καὶ Δίρου, Στρατηγῶν αὐτοῦ" αὕτη, ἀποτυχοῦσα τὸ πρῶτον, ἐπανελήφθη βραδύτερον, τὸ 906—907, ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος Ὀλέγ, θείου καὶ κηδεμόνος τοῦ ἀνηλίκου Ἰγὼρ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Ροῦρικ, ἀγοντος ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν δισχιλίας τριήρεις φερούσας ἀνὰ τεσσαράκοντα ἄνδρας ἑκάστην, οἵτινες ἀπετέλεσαν ἰσχυρὰν χερσαίαν δύναμιν. Ἡ πολιορκία αὕτη διεσκεδάσθη εἰρηνικῶς μεταξὺ τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ τοῦ Ἀρχοντος Ὀλὲγ διὰ φιλικῆς συνεννοήσεως, ἥτις ἐν ἔτει 911 διευπώθη καὶ εἰς ἔγγραφον Συνθήκην εἰρήνης καὶ φιλίας ἀϊδίου. Πλὴν μεθ' ὅλην τὴν συναγνόησιν ταύτην, ἐνηλικιωθεὶς ὁ υἱὸς τοῦ Ροῦρικ Ἰγὼρ, εἰσέπλευσε βραδύτερον, τῷ 940—941, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εἰς τὸν Βόσπορον, ἡγούμενος χιλίων τριήρεων. Ὁ Ρωσσικὸς οὗτος στόλος ὑπέστη πανωλεθρίαν πυροπληθεὶς ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τῶν πυρφόρων βρομώλων τοῦ Πατρικίου Βάρδα Φωκᾶ διὰ τοῦ ὑγροῦ πυρός.

Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀποτυχίαν νέα συνθήκη εἰρήνης ἐπηκολούθησε τῷ 945, συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ΣΤ' καὶ τοῦ Τσάρου τῶν Ρώσσων" εἰς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἐπελθούσης εἰρήνης ἡ σύζυγος τοῦ Ἰγὼρ Βασίλισσα Ὄλγα, προσελθοῦσα εἰς Κ)πολιν ἐν ἔτει 955, ἔλαβε τὸ ἅγιον βάπτισμα μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς ἐπισήμως ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

*

Ἐν τῷ μεταξὺ, βασιλεύοντος τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ τοῦ Λέοντος Σοφοῦ Κωνσταντίνου Ζ'. ἐν ἔτει 917, ὁ Κράλης τῶν Βουλγάρων νικήσας περὶ τὴν Ἀγχίαλον τὸν υἱὸν τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ στρατηγὸν Λέοντα, ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν" πλὴν ἐκτὸς, ἐρρωμένης τυχὸν ἀντιστάσεως παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἠττηθέντος στρατηγοῦ Λέοντος Φωκᾶ, ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ ἠττημένος.

*

Βασιλεύοντος ἐν ἔτει 1043 Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, ὁ Τσάρος τῶν Ρώσσων Ἰεροσλάδος, ἐπὶ τῇ προφάσει φόνου ἐπιφανοῦς ὑπηκόου αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτὴν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βλαδίμηρον, ἐπὶ κεφαλῆς ἑκατονταετισχιλίων ἀνδρῶν, ἐπιβαινόντων πλοίων τροχηλάτων, τροχαστηρίων δυναμένων νὰ κινῶνται καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Ὁ στόλος οὗτος, ἀγκυροβολήσας εἰς τὸν παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου λιμένα τοῦ Φάρου, σφοβαν ὑπέστη ἐπίθεσιν Βυζαντινῶν πυρφόρων, κυβερ-ωμένων ὑπὸ τοῦ Μαγίστρου Θεοδωροκάνου, ὅστις κατέκαυσεν αὐτὸν διὰ τοῦ ὑγροῦ πυρός, τοὺς δὲ ἐπιβαίνοντας διασκορπίσας ἐξωλόθρευσεν.

*

Κατὰ τὸ ἔτος 1081 ὁ ὀπατα τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἀξιώματα κατέχων εὐπατρίδης Ἀλέξιος Κομνηνὸς, συνορῶν τὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους περιεγομένην εἰς τὸν ὅλεθρον ὑπὸ τὰς ἀδεξίας χεῖρας τοῦ Αὐτοκράτορος Νικηφόρου Γ', τοῦ Βοτανειάτου, ἐπεστράτευσεν ἐκ Θράκης, ἔνθα εἶχεν ἀποσυρθῆ, ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ μετὰ βραχεῖαν πολιορκίαν εὐχερῶς ἐγένετο κύριος αὐτῆς" καταλύσας δὲ τὸν ἀνίκανον Αὐτοκράτορα Νικηφόρον, ἀνηγορεύθη ὁμοφώνως ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν πατρικίων Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, γενόμενος ἱδρυτὴς τῆς μεγάλης τῶν Κομνηνῶν Αὐτοκρατόρων Οἰκογενείας.

*

Τῷ τὰς εὐλογίας τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης Ἰννοκεντίου Γ'. συνέσπη, λήγοντος τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος, ἡ Δη Σταυροφορία, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἁγίων Τόπων ἀπὸ τῆς δεσποτείας τῶν Ἀράβων. Οἱ πρωτεργάται τῆς Σταυροφορίας ταύτης, ὁ κόμης τῆς Φλάνδρας Βαλδουίνος, ὁ Μαρκίων τοῦ Μομφερράτου Βονιφάτιος, ὁ κόμης τῶν Βλεσσῶν καὶ τῆς Σάρτης Λουδοβίκος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Παύλου Οὐγων, ἐχοντες ἀνάγκην πλοίων, ὅπως διεκπεραιωθῶσιν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσάλημα, ἀπέστειλαν εἰς Ἐνετίαν τὸν Στρατάρχην Καμπανίας Γοδεφρεῖδον Βιλλαρδουΐνον, τὸν καὶ ἱστορήσαντα τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, ὅστις περὶ Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1201 ἐκανόνισε διὰ συνθήκης μετὰ τοῦ Δόγη Ἐρρίκου Δανδόλου τοὺς ὅρους τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἐνετίας εἰς τε τὴν πολεμικὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν διανομὴν τῆς λείας. Εὐρισκομένων τῶν Σταυροφόρων εἰς Ζάραν τῆς Δαλματίας, ἔνθα εἶχον ἀπέλθει συγκεντρωθέντες τὸ πρῶτον εἰς Ἐνετίαν, ὁ Πάπας διαμήνυσεν αὐτοῖς, ἀρχομένου τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1202, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξιος Γ', ὅστις εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ ὑποχωρήσῃ τὴν θέα τοῦ Κράτους αὐτοῦ, διευκόλυνσιν τῆς διελεύσεως τῶν Σταυροφόρων, παρεπόνθησεν, ἀφοῦ προηγουμένως ἰδιοποιηθεὶς τὴν ἀρχὴν ἐτύφλωσε τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἰσαάκιον Β'. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτη οἱ Σταυροφόροι, τῇ προτροπῇ τοῦ Δόγη τῆς Ἐνετίας συστήσαντος αὐτοῖς νὰ τραπῶσιν ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπῆλθον ἐκ Ζάρας καὶ κατέπλευσαν εἰς Δυρράχιον, ἔνθα συντυχόντες ἀνεκήρυξαν Αὐτοκράτορα ἀντὶ τοῦ Ἀλεξίου Γ', τὸν υἱὸν τοῦ τυφλωθέντος Ἰσαακίου Ἀλέξιον Δ'. Ἐκεῖθεν δὲ, λαβόντες τὸν Ἀλέξιον Δ' μεθ' ἑαυτῶν, ἐπλευσαν πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ διελθόντες τὴν Ἑλλήσποντον ἠγυροβόλησαν εἰς Ἅγιον Στέφανον καὶ πρόεθησαν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἧς ἐν βραχεῖ ἐγένοντο κύριοι, τοῦ Ἀλεξίου Γ'. λάθρα ἀπελθόντος.

*

Οἱ Σταυροφόροι εἰσελθόντες εἰς τὴν Κων)πολιν τῇ 18ῃ Ἰουλίου 1203, ἀνεγώρισαν αὐτοκράτορα πλὴν τοῦ Ἀλεξίου Δ'. καὶ τὸν τυφλωθέντα πατέρα αὐτοῦ Ἰσαάκιον Β'. Λαβόντες δὲ παρ' αὐτῶν ἀρθόνους ὑποσχέσεις διαφόρων παραχωρήσεων καὶ δικαιωμάτων ἀπεχώρησαν τῆς Κων)πόλεως. Ὅτε ὅμως ὁ Ἀλέξιος Δ'. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσωσι τας ἀναληθεύσας ὑποχρεώσεις, ἐγοντες ἄλλως τε καὶ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ὑρυοδοξούντων, ἀποστερηγόντων τὴν ὀπ' αὐτῶν ὑποσχεθεῖσαν ὑποταγὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν Πάπαν, οἱ Σταυροφόροι, εὑρισκόμενοι ἐπ' ἐγγὺς τῆς Κων)πόλεως, ἐπανέλαβον τὴν πολιορκίαν αὐτῆς λήγοντος τοῦ ἔτους 1203' ἐπωφελούμενοι δὲ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ γενομένης ἐν τῇ πόλει στάσεως, καθ' ἣν καθηρέθη ὁ Ἀλέξιος Δ'. καὶ ἀνέβη ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς τοῦ Ἀλεξίου Γ'. Ἀλέξιος Ε'. Δούκας Μούρτζουφλας, ἐπέτειναν τὴν πολιορκίαν.

Οἱ πολιορκηταὶ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐμε[illegible] μνήσαν νὰ κανονίσωσι λεπτομερῶς τὸ[illegible] τῆς διανομῆς τῆς λείας, προέβ[illegible] Ἀπριλίου 1204 ἐκ τε τῆς ξ[illegible] θαλάσσης εἰς ἰσχυρὰν ἐφοδ[illegible] λεως, ἧς ἐγένοντο κύριοι τ[illegible] ρος, ὅπερ ἐνέβαλλον εἰς [illegible] Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος [illegible] κην, περιῆλθεν εἰς χεῖρας καὶ ἀχθεὶς εἰς Κων)πολιν τοῦ κίονος τοῦ Ταύρου.

Οἱ νικηταὶ, γενομενοι κύρι[illegible] λεως, ἐστεψαν αὐτοκράτορα αὐτῆς μητα τῆς Φλάνδρας Βαλδουΐνον καὶ Πατριάρχην τὸν Ἐνετὸν Θωμᾶν Μωρωζίνην. Ὁ τέως ἀρχηγὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Θεόδωρος Λάσκαρης, ὅστις μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ Ἀλεξίου Ε'., εἶχεν ἀνακηρυχθῆ, διακρούσης ἐπὶ τῆς πολιορκίας, Αὐτοκράτωρ, κατώρθωσε μετ' ἀπεγνωσμένων ἀγῶνα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἐπιλέκτων τῆς φρουρᾶς, νὰ διαπλεύσῃ τὸν Βόσπορον καὶ καταφύγῃ εἰς Ἀσίαν, ἔνθα ἱδρυσε τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Νικαίας, ἐξ ἧς μετὰ ἡμισυ περίπου αἰῶνα ἀνεκτήθη ἡ Κων)πολις. Κατὰ τὴν ἀκμὴν ταύτην τῶν Φραγκων, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη μετὰ τὴν πρὸ ἑνεακοσίων περίπου ἐτῶν ἱδρυσιν τῆς Κων)πολεως, μεγάλαι ἐπηκολούθησαν ἁρπαγαὶ καὶ καταστροφαὶ πολλῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ἀρχαιότητος καὶ πολυτίμων χειροτεχνῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων, σωζομένων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

(Λύσιν τὸ τέλος).

ΜΙΧ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

ΤΡΟΜΕΡΑ ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΤΑ ΟΡΥΧΕΙΑ ΤΟΥ ΑΛΑΙ

— Τὸ ἀνθρακικὸν δξὺ
— 24 νεκροί

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ποὲ μιᾶς ἑβδομάδος, ἐνῷ οἱ ἐργάται τῶν γαιανθρακωρυχείων τοῦ Ἀλαὶ ἐἰργαζοντο κατὰ τὴν νύκτα ἐν ταῖς ὑπογείοις στοαῖς, αἰφνιδία ἐξάτμισις ἀνθρακικοῦ ὀξέος προεκάλεσεν ἔκρηξιν καὶ αὐτὴ τὸν θάνατον εἰκοσαδος ἐξ αὐτῶν.

Ἦτο ἡ πρώτη ὥρα τῆς πρωΐας, ὅτε εἰς τὸ ὀτ.ον διαιρέσμα τῶν ὀρυχείων καὶ εἰς βάθος 260 ὅλων μέτρων ἠκούσθη ἡ τρομερὰ ἔκρηξις.

Εὐθὺς ἀμέσως ἐννοηθέντος περὶ τίνος ἐπρκειτο, ἔσπευσε τὸ σῶμα τῶν σωτήρων νὰ κατέλθῃ. Ἀλλ' ἠναγκάσθησαν σύτοι νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἐπιφανειαν τὸ ταχύτερον, διότι ἡ κατάστασις τοῦ ἀέρος εἰς τὸ βάθος τῶν ὀρυχείων καθίστα ἀδύνατον τὴν ἀναπνοήν. Μόνον δ' ἀφ' οὗ κατώρθωσαν νὰ ἐξαερίσωσι τὸ μέρος, ἠδυνήθησαν νὰ κατέλθωσι πάλιν.

Δώδεκα πτώματα φρικωδῶς κεκαιμένα ἔκειντο ὑπὸ συντρίμματα ξύλων. Μέρος τοῦ ὀροφέτου εἶχε καταρρεύσει. Εἷς ἐκ τῶν ἀντίθετον ἄκρον εἰργαζετο δεκαπενταὲτὴς ἄλλη ἐργατὼν. Ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς καταρρεύσεως τοῦ ὑποστέγου ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐξακριβωσις τῆς ὑύχης αὐτῶν.

Περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωΐας, ἀναγνώσκεται κατάλογος τῶν ἐργατῶν νυκτὸς" εἶχοσι καὶ τέσσαρες ἀπουσίαζον.

Περὶ τὴν ἑβδομην ἀστερινὴν ἀνευρέθησαν τὰ πτώματα ἐννέα ἄλλων ἐργατῶν. Δεν ἀνεῤῥέθησαν τρεῖς ἄλλοι, περὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας ἀπομένει. Ὑποτίθεται, ὅτι εὑρίσκονται εἰς μέρος τῶν ὀρυχείων ἀπλησίαστον ἀκόμη ἕνεκα τῶν διηνεκρωδῶν ἐξατμίσεων, ἢ ὅτι ἀτάφησαν ὑπὸ τοὺς κατασεσσόρους τῶν γαιανθράκων.

Εἷς τῶν νυκτεργατῶν, ὡς ἐκ θαύματος σωθεὶς, διηγεῖται, ὅτι ἅμα τῷ ἀκούσματι τοῦ ἀσυνήθους θορύβου, αἱ λάμπαι ἔσβυσαν αἴφνιδίως. Οἱ μεταλλευταὶ ἀνῆψαν ἀμέσως διὰ μη-

ανεμένοντο μέχρι βαθείας νυκτὸς αἱ σχετικαὶ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐρεύνης γενομένης εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀνεκαλύφθησαν ἀρκεταὶ μάχαιραι καὶ ὅπλα ἄτινα ἐπιμελῶς εἶχον κρύψη οὗτοι.

— Καὶ αἰχμάλωτοι τῆς Μιτυλήνης

Διὰ τοῦ ἐπιτεταγμένου ἀτμοπλοίου «Πέλλω» τῆς Κυκλαδικῆς μεταφέρθησαν χθὲς ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὸν Πειραιᾶ 144 τοῦρκοι αἰχμάλωτοι, ἀποτελοῦντες τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν φρουρὰν τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καταληφθείσης νήσου Μιτυλήνης.

Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εἶνε καὶ ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ὁ βαλὴς τῆς Μιτυλήνης Ἰκράτ Μπέης, τέως διοικητὴς τοῦ ἀρχιπελάγους, διμέρμων τὸν Ρόδῳ, μετὰ τὴν κατάληψιν ὅμως αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὡριστικῶς ἐν Μιτυλήνῃ.

Ὁ βαλὴς ὡς καὶ λοιπαὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ἀποδιδασθέντες τοῦ «Πέλοπος» κατέλυσαν εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ξενοδοχεῖον ὁ «Παρθενών».

— Στεγάσματα διὰ τοὺς αἰχμαλώτους

Ὁ ἐν Πειραιεῖ ξυλέμπορος κ. Ἐπαμ. Ἐμμανουηλὴ ἀνέλαβε ἐργολαβικῶς τὴν κατασκευὴν 70 ξυλίνων παραπηγμάτων ἐν Πόλῳ τῆς Μεσσηνίας, πρὸς στεγασμὸν 400 αἰχμαλώτων οἵτινες πρόκειται νὰ ἀποσταλῶσιν ἐκεῖ.

Λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν αἰχμαλώτων θὰ κατασκευασθῶσι παρόμοια καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

— Ἀφῆς ἐθελοντῶν

Μὲ τὸ καταπλέυσαν χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς Ἰταλικὸν τῆς γραμμῆς «Ciava» ἀφίκοντο ἐκ Κρήτης πεντήκοντα εὐτολμοι Κρῆτες ἐπίστρατοι.

—Αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ τῶν νήσων

Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἕλλα» τῆς Ἀχαϊκῆς ἀπῆλθον χθὲς εἰς Χίον καὶ Μιτυλήνην οἱ εἰς τας δύο ταύτας νήσους διορισθέντες οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι καὶ Τελῶναι.

Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος τῆς Λήμνου διωρίσθη ὁ κ. Α. Κοῦρος τελωνειακὸς ταμίας Βόλου.

— Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πρὸς τοὺς Χίους

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ συγχαρητηρίου τηλεγραφήματος, τὸ ὁποῖον οἱ ἐν Πειραιεῖ Χῖοι ἀπηύθυναν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πολυπαθοῦς νήσου των ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησε διὰ τοῦ κάτωθι τηλεγραφήματος:

Καζανόβαν, Καλλιμασιώτην καὶ Μιχαληνὸν

Πειραιᾶ

Εὐχαριστῶ ἀπαντας Χίους Πειραιῶς, ἀντισυγχαίρων ἐπὶ ἀπολυτρώσει γενετείρας αὐτῶν καὶ προσδοκῶν πλήρη εὐδοξιῶν καινῶν πόθων ἐκ κοινῆς ἀπάντων ἀφοσιώσεως εἰς Ἑθνικὰ συμφέροντα.

Βενιζέλος

— Ἡ ἐξαγωγὴ εἰς τὰς νήσους

Ἡ διοίκησις τοῦ Ἀϊδωνίου δι' ἐγκυκλίου της ἐγνώρισεν, ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ δημητριακῶν καρπῶν καὶ κτηνῶν (προβάτων κτλ.) ἐκ τῶν νήσων τῶν νοτίων Σποράδων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ παροχῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως, ἵνα τὰ ἐξαγόμενα εἴδη δὲν θὰ προορίζωνται διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

— Μία ἐορτὴ ἐν Βερροίᾳ

Ὁ Διοικητικὸς Ἐπίτροπος Βερροίας ἀπέ- χθες πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτε- ρολουθον τηλεγράφημα.

ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Ἀθήνας

μ. ὁ Δήμαρχος Βερροίας Χα- ριστάμενος τῶν μελῶν τοῦ ουλίου, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Δημο- συσσώμου τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ου ἐνθουσιασμοῦ, ἀνήρτησεν ἐν τῷ πισήμως τὴν σημαίαν τοῦ Δήμου ωζωϊκῆς συνάμα τὰς Ἀρχὰς τῆς πό- προσφωνήσας ἡμᾶς οὕτω :

«Ὑποδεχόμενος μετὰ τῶν περὶ ἐμὲ συμβούλων καὶ προκρίτων ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ στιγμῇ τῆς ἀναρρήσεως τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν σημαίας, ἐν πρωτοις ἐκφράζω τὴν ἐνδόμυχον χαρὰν καὶ εὐγνωμονοῦνην τοῦ δήμου, ὃν τῇ ἐπιεικεῖ ψήφῳ αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύω, διὰ τὴν ἀναμιμνήσκει κατάληψιν τῆς πόλεως Βερροίας ὑπὸ τοῦ ἀνδρειοτάτου ἑλληνικοῦ στρατοῦ, δοθηγουμένου ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ εὐγενεστάτου καὶ γενναιοτάτου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, ὃν εἴθε ὁ Παντάγαθος Θεὸς νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ καὶ προστατευῃ πάντ ἐ- θνωφελὲς ἔργον, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ εὐγενοῦς Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. ὅπερ, ὡς γνωστὸν, ἐ- χρησίμευσεν ὁ μόνος δόηγὸς καὶ σύμβουλος τῶν νεωτέρων ἐθνῶν.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετὴν ὀηλῶ, ὅτι μετὰ μεγίστης καὶ ἀνεκφράστου εὐχαριστήσεως τάσσομαι μεθ' ὅλων τῶν ὁήμων τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως τῆς Βερροίας ὑπὸ τὴν λάμπραν καὶ ἐνδοξον σημαίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, παρακαλῶ δὲ θερμότατα ὅπως μετ' ἐπιεικείας μὲ καθοδηγήσετε εἰς τὸ ὑψηκρὸς ἔργον ἐν τῇ ἐπελθούσῃ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσεως τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν σημαίας, ἐν πρωτοις ἐκφράζω τὴν ἐνκαὶ ἐλπίσω ἐμφορούμενος ὑποδέχομαι ὑμᾶς καὶ μεθ' ὅλου τοῦ λαοῦ ἀναφωνῶ: Ζήτω ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ὁ Α'. Ζήτω ὁ Α. Β. Υ. ὁ ἐνδοξότατος Διάδοχος ! Ζήτω ὁ ἀνδρεῖος ἑλληνικὸς στρατὸς ! Ζήτωσαν οἱ ἐν Βερροίᾳ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως !».

Ἐν τέλει δὲ τῇ τύχῃ ὅπως τὸ ἀναρτηθὲν τιμώτατον ἔμβλημα παραμείνῃ ἐσαεὶ ἔμβλημα πραγματικῆς ἰσότητος, ἀδελφότητος, ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης.

Μεθ' ὃ ἀπενεμήθησαν αἱ κεκτενισμέναι τιμαὶ καὶ ἡ σημαία ἀνηρτήθη μεσίστου εἰς ὕψωσιν πάντοτε ἐπὶ τῷ δανάτῳ τοῦ Πατριάρχου, αἱ ἀρχαὶ δὲ, οἱ πρόκριτοι "Ἕλληνες καὶ Ὀθωμανοὶ καὶ ὁ λαὸς κατηυθύ θημεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν, ἔνθα, παρατηρήσεις καὶ τῆς φρουρᾶς, ἐψάλη τὴ 10 1/2 συγκινητικὴ ἐπιμνημόσυνος δέησις, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου Βερροίας Καλλινίκου, δοτις καὶ ἐξῆρε τὸ ἐθνικὸν ἔργον τοῦ μετασταίνος μεγάλου Ἕθνάρχου. Τοιοῦτοτρόπως μὲ τὴν δέησιν ὑπετάγη εἰς ἄπασαν τὴν διαχειδοσταίαν μου καὶ πένθος ἐφθήμερον δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Διοικ. Ἐπίτροπος Βερροίας
Σωτηρίου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

— Ἡ κηδεία τοῦ Πατριάρχου

ΚΩΝ|ΠΟΛΙΣ 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν).—"Ἡ κηδεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου *Ἰωακείμ* τοῦ Γ'', τοῦ ὁποίου τὸ λείψανον παρέμεινε μέχρι τῆς προχθὲς ἐκτεθειμένον εἰς τὸ προσκύνημα τοῦ ὀρθοδόξου πλήθους, ἐγένετο μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος, παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Σουλτάνου, τῶν ὑπουργῶν τῶν θρησκευμάτων καὶ ταχυδρομείων, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐένων ἀποστολῶν, τοῦ πρόεδρος τῆς Ρωσσίας, τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, τοῦ Μεγάλου Ραββίνου συμπεριλαμβανομένου, τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν ἱεροψάλτων.

Πλῆθος ἄπειρον καθίστα τὴν ὁδὸν Φαναρίου ἀδιάβατον.

Τοῦρκοι στρατιῶται μετὰ ρώσσων καὶ ρουμάνων ναυτῶν ἐσχημάτιζαν τὴν ζώνην.

Τὸ λείψανον ἔτάφη ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς κρύπταις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μπαλουκλί, Τὸ Πατριαρχεῖον ἔλαβε πανταχόθεν συλλυπητήρια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

— Ὁ βομβαρδισμὸς Ἀδριανουπόλεως

ΣΟΦΙΑ 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν).—"Ἡ «Μίρ» ἀγγέλλει, ὅτι συνεπείᾳ τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐνανίων τοῦ στρατιῶνος Καρυκκάδ, παρὰ τὸν αὐδηροδρομικὸν σταθμὸν Ἀδριανουπόλεως, ὁ ἐν λόγῳ στρατὸν ἐτυροπλήθη.

Τὸ πῦρ ἐπεξετάθη ἐπὶ ὧν γειτονικῶν κτιρίων.

— Παράδοσις τῆς Ἀδριανουπόλεως

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν).— Τηλεγραφεῖται ἐκ Κωνστάνσας πρὸς τὴν «Ἡχὼ τῶν Παρισίων», ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις παρεδόθη συνεπείᾳ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς πόλεως.

— Εὐχαριστίαι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως

ΣΟΦΙΑ, 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊ-όν).— Συνεπείᾳ τῆς πληροφορίας, ὅτι ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἀποστέλλει δύο ρουμάνους βακτηριολόγους, ἵνα ἐεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλγαρικῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, ὁ κ. Γκέασφ ἐνετείλατο τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πρόεδρον τῆς Βουλγαρίας νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὴν ρουμανικὴν Κυβέρνησιν τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν συμπαθῆ ὑπηρεσίαν, ἣν ἡ Ρουμανία παρέχει πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

— Μάχαι καὶ αἰχμαλωσία Τούρκων

ΣΟΦΙΑ 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν).— Τὴν 7ην Νοεμβρίου ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς εἶχε διασκορπίσει σῶμα τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν Κιρτζαλὶ καὶ εἶχε καταλάβει τὴν πόλιν.

Ὁ ἐχθρὸς εἶχε ὑποχωρήσει πρὸς τὴν Γκιομουλτζίναν, ἀλλὰ τουρκικὸς στρατὸς περὶ τὰς 20,000 ἀνδρῶν εἶχεν ἀπομείνει ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κιρτζαλῆ, ἀπειλῶν τὴν βουλγαρικὴν γραμμὴν συγκοινωνίας τῆς Γκιομουλτζίνας ὅπως καὶ τὸν πολιορκοῦντα τὴν Ἀδριανούπολιν στρατόν.

Ἰσχυρὰ βουλγαρικὴ φάλαγξ ἀνεχώρησεν ἐκ Κιρτζαλῆ, διευθυνομένη πρὸς τὴν Γκιομουλτζίναν καὶ τὸ Δεδεαγάτς, καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον ἑτέρα φάλαγξ, περιλαμβάνουσα κυρίως ἱππικόν, διηυθύνθη κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ "Ἔβρου, σκοπεύουσα ἐπὶ ἀποκόψῃ τὴν πρὸς τὴν Καλλίπολιν ὑποχώρησιν τῶν τούρκων.

Τρίτη φάλαγξ, ἀποτελουμένη ἐπίσης κατὰ μείζον μέρος ἐξ ἱππικοῦ, ἐξεκίνησε κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην διεύθυνσιν τὴν 9ην Νοεμβρίου.

Ἡ κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ προσελεύθουσα φάλαγξ προσέβαλε τὰς τουρκικὰς θέσεις πρὸ τοῦ Δεδεαγάτς καὶ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 9ης πρὸς τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐκυρίευσε τὴν πόλιν.

Ἐν τούτοις, πληροφορηθεῖσα ἡ φάλαγξ ὅτι ἰσχυρὸν τουρκικὸν σῶμα ἐκ 4—5,000 ἀνδρῶν προήλαυνεν ἐκ Γκιομουλτζίνας ἐπεφώσινε ν' ἀποσυρθῇ πρὸς τὸ Ρεντεκλί, ἀφίνουσα ἐν Φερὲ ἀπόσπασμα ἱππικοῦ, προφυλακὴν ἐὰν ἀναγκωρίσεις.

Τοῦτο συνέβη τὴν 11ην Νοεμβρίου.

Ἐξ ἡμέρας πρότερον, ἤτοι τὴν 8ην Νοεμβρίου, φάλαγξ πεζικοῦ ἀνεχώρει ἐκ Κιρτζαλῆ μεταβαίνουσα εἰς Μαστρωνλί, ὅπου εὑρίσκοντο περὶ τοὺς δύο λόχους τζάμηδων, δύο λόχους βασιβουζούκων, ὁρεινὴ πυροβολαρχία καὶ δύο μυδραλλιοβόλα καὶ προσέβαλε τὴν ἐν Νοεμβρίου τὰς θέσεις των τούρκων, τοὺς ὁποίους ἠνάγκαζε νὰ ὑποχωρήσωσι πρὸς τὴν Γκιομουλτζίναν. Ἡ ὑποχώρησις ἐγένετο ἀτάκτως. Ἡ ὅδὸς κατεκλύσθη ἐκ μεγάλων ποσοτήτων προμηθειῶν, ὁλικοῦ πολέμου καὶ στρατοπεδεύσεως.

Ἑβδομήκοντα σκηναὶ ἐγκατελείφθησαν, τηλεβόλον τοῦ χωρίου Μπακτσαλάρ.

Τὴν 9ην Νοεμβρίου ἡ Γκιομουλτζίνα κατελήφθη ὑπὸ τῆς φάλαγγος τοῦ Κιρτζαλῆ. Οἱ τοῦρκοι κατώρθωσαν νὰ ὑποχωρήσωσι σιδηροδρομικῶς μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ Φερέ.

Τὴν 12ην Νοεμβρίου ἡ φάλαγξ τοῦ Κιρτζαλῆ, καταδιώκουσα τὸν ἐχθρὸν, προσέβαλε τὸ Φερὲ, ὅπου ἐπεκοινώνησε μετὰ τῆς φάλαγγος τοῦ Ἱππικοῦ, τῆς κατερχομένης διὰ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ "Ἔβρου.

Οἱ Τοῦρκοι προήλασαν ἐκ τοῦ Φερὲ πρὸς τὸ Μερμὴν, καταλαβόντες αὐθις θέσεις βορείως τοῦ χωρίου τούτου.

Τὴν 13 Νοεμβρίου, καιόντι μονομαχίας πυροβολικοῦ ἐξακολουθησάσης μέχρι τῆς δευτέρας ἀπογευματινῆς ὥρας, οἱ Τοῦρκοι ἀνὴψασαν λευκὴν σημαίαν καὶ ἀπέστειλαν ἀντιπροσώπους πρὸς συνεννόησιν, ἀλλ' οἱ ὅροι αὐτῶν ἐκρίθησαν ἀπαράδεκτοι.

Τὴν δευτέραν μεταμεσημβρίαν ὥραν τῆς ἐπιούσης οἱ Τοῦρκοι παρεδόθησαν ἀμαχητί.

Ἡχμαλωτίσθησαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ Κιρτζαλῆ Μεχμὲτ Ζαβρὶ πασᾶς, μετὰ τοῦ Ἐπιτελάρχου Χαμντῆ βέη, οἱ διοικηταὶ τῶν δύο μεραρχιῶν συνταγματάρχαι Ρασὶν, Ἐμσοὺβ, 265 ἀξιωματικοί, καὶ περὶ τοὺς δώδεκα χιλιάδας ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

Ἐπὶ πλέον, κατελήφθησαν ὀκτὼ ὀρεινὰ τηλεβόλα, δύο μυδραλλιοβόλα, 1500 ἵπποι, ὁλικὸν πολέμου καὶ τροφαί.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

— Διαψευσις δημοσιευμάτων

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 19 Νοεμβρίου. Ἐπίσημον (Ἀθηναϊκόν).— "Εσχάτως, ἐπανειλημμένα εἰδήσεις ἀνεγράφησαν, ἰδίως ἐν τῷ τύπῳ τῆς γείτονος μοναρχίας, καθ' ἃς ἡ Σερβία συγκεντροῖ στρατεύματα ἐν τοῖς βορείοις αὐτῆς συνόροις, ὁχυροῖ τὸ Βελιγράδιον καὶ ἄλλας πόλεις καὶ προπαρασκευάζεται πρὸς ὄρδαν οἰανδήποτε.

Ἐξουσιοδοτήθημεν, ὅπως διαψεύσωμεν κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰς εἰδήσεις ταύτας, ἐοτερημένας πράγματι πάσης βάσεως.

Ἡ σερβικὴ Κυβέρνησις οὔτε ἀπέστειλεν, οὔτε ἀποστέλλει ἕνα κὰν στρατιώτην ἐπὶ τῶν σερβικῶν βορείων συνόρων, οὔτε ὀχυρώσεν οὔτε ὀχυροῖ τὸ Βελιγράδιον ἢ ἄλλας ἐπὶ τοῦ Δουάβεως πόλεις, ὡς περὶ τούτου δύναται τις νὰ πεισθῇ ἰδίως δυμασιν.

Ἀντιθέτως, ἡ σερβικὴ Κυβέρνησις πράττει πᾶν ὅ,τι δυνατὸν πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως περιττῆς.

Ἀναλαμβάνομεν ἀπεραίαν τὴν εὐθύνην τῶν δηλώσεων ἡμῶν τούτων.

— Ἡ κατάληψις τοῦ Ἐλμπασὰν

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν).— "Ἀγγέλλεται ἐπισήμως ὅτι ὁ σερβικὸς στρατὸς κατέλαβε τὸ Ἐλμπασὰν ἀμαχητί.

— Διάψευσις «ντοπουλισμός»

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 19 Νοεμβρίου (Ἀθηναϊκόν).—Διαψεύδεται ἡ συγκέντρωσις σερβικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῶν νοτίων συνόρων.

— Ἡ αὐτοσυνεργικὴ διαφορὰ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 19 Νοεμβρίου ("Αθηναϊκόν).—Αἱ ἐφημερίδες γράφουσιν, ὅτι ἡ αὐτοσυνεργικὴ διαφορὰ ἐπιδεινοῦται, συνεπείᾳ ἐκθέσεως τοῦ προέδρου κ. Ἐντλ.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ

— Τραυματισμὸς τοῦ Δανίλοφ

ΚΕΤΤΙΓΝΗ 19 Νοεμβρίου ("Αθηνακόν).—"Ὁ πρίγκηψ Δανίλος, τραυματισθεὶς ὑπέστη ἐγχείρησιν ἀποκοπῆς τοῦ ἐντέρου.

— Βομβαρδισμὸς τῆς Σκόδρας

ΚΕΤΤΙΓΝΗ 19 Νοεμβρίου ("Αθ-

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀληθῶς ἀξιοθαύμαστος ἡ Ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία. Δύναταί τις δὲ νὰ εἰκάσῃ ὁποίαν ναυτικὴν δύναμιν ἀποτελεῖ ἡ Ἑλλὰς ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἐκάλει τὴν ἐπίταξίν καὶ ἄλλων πλοίων, ἡ ναυτικὴ ὑπεροχὴ ἡμῶν ἐξαίρει νῦν τὴν Ἑλλάδα εἰς μεγάλην ναυτικὴν δύναμιν ἐν τῇ Μεσογείῳ σεβαστὴν διὰ πάντα ἰσχυρὸν, ἱκανὴν ἑπομένως νὰ κατασταθῇ σεβαστὰ καὶ τὰ δίκαια αὐτῆς ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας.

Ἀπέμενε λοιπὸν ἡ ἐπωνυμία τοῦ «Κεραυνοῦ» εἰς τὸν στρατηλάτην Διάδοχον. Ὁ ἔγκριτος ἡμῶν φίλος καὶ συνεργάτης κ. Σπ. Παγανέλης ἦν ὁ ἐμπνευσθεὶς τὴν ἐπωνυμίαν. Καὶ τώρα τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικὰ φύλλα δημοσιεύοντα τὴν εἰκόνα τοῦ Διαδόχου ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν : «Κωνσταντῖνος ὁ Κεραυνός».

Ἐφ' ὅσον γίνονται γνωσταὶ λεπτομέρειαι τῶν μαχῶν ἐπὶ τοσοῦτον ἐμφανίζεται τὸ σῶμα τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἄριστον ὄχι ἁπλῶς ὡς γενναιόψυχα, ἀλλὰ εἰς στρατιωτικὴν μόρφωσιν. Τὰ τεχνικὰ ὅπλα εἶχον τοὺς ἐφέδρους των ἀξιωματικοὺς τελείους ὥστε καὶ νὰ γίνεται εὐφήμως μνεία καὶ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διαταγῇ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ ναυάρχα ὀνλαμούζος τῆς πυροβολαρχίας Βερέττα ἠξιώθη τοιαύτης τιμῆς.

Ὅσας ἀληθῶς ὡραίας σκέψεις περὶ τῆς μελλούσης ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ δὲν φέρουσι τὰ πολεμικὰ ταῦτα γεγονότα περὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Ἔχει καὶ ὁ Πιὲρ Λοτὶ τοὺς διπλωματικοὺς τόνους του ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ εἷς ὁ ἐν Ρόδῳ στρατηλάτης τῆς χρυσῆς σπάθης κ. Δμέλιο, Ὁ ἕτερος ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ γαλλικοῦ «Μπουγὲ». Δὲν ὑπῆρξε χυδαιότης στηριζομένη ἐπὶ τῆς βίας, ἣν ὁποίαν νὰ μὴ διέπραξεν ὁ Γάλλος οὗτος πλοίαρχος, καταλύων πάντα νόμον δεθνῆ ἐξ ἐμφανοῦς πλεον φιλοτουρκικῆς μανίας. Ἴσως ὁ καπετάνιος νὰ φαντάζεται, ὅτι συμπράττων μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀποκορύνει τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐν διεθνῇ σὐρραξιν. Καὶ τοιουτοτρόπως εἶνε ἡσυχώτερος ὡς πλοίαρχος τοῦ γλυκοῦ νεροῦ καὶ τῆς εἰρήνης, ἀπὸ κυβερνήτην ἀντικρύζοντα ἀντίπαλον πολεμικὸν σκάφος. Πῶς νὰ ἐρμηνεύσῃ διαφορετικῶς καὶ ὁ μᾶλλον συμβιβαστικὸς τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐκνομον στάσιν του ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ τουρκικῶν ρυμουλκῶν. Ἐλπίζομεν ν' ἄρῃ ἐκείθεν τὸ σκάνδαλον ἡ κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας οἱ βέβηρησις τῆς Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας οἱ ἀξιωματικοὶ εἶς πᾶσιν ἀπαστολὴν ἐπέδειξαν καὶ φιλελεύθερα φρονήματα καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰ διεθνῆ νόμιμα καὶ οὐχὶ κατάχρησιν τῆς ἰσχύος, ἣν ἐκπροσωπεῖ τὸ ἐθνικὸς αὐτῶν Ἔθνος.

Δύο ἀληθῶς ἥρωες τῶν Κρητικῶν βουνῶν ἔπεσαν μαχόμενοι εἰς τὴν Σάτσιαν. Καὶ εὐφέτησαν οἱ νεκροὶ αὐτῶν ὑπὲρ ὠφελίαν Τουρκικῶν πτωμάτων κατὰ τὴν ἔφοδον, εἰς ἣν συνεπλάκησαν σῶμα πρὸς σῶμα. Ὁ εἷς εἶνε ὁ ἀρχαῖκὸς κάλλους ὁπλαρχηγὸς Παπαμαλέκος καὶ ὁ ἕτερος ὁ καπετὰν-Μακρῆς, Κλειδῆς ὀνόματι, συμπαθέστατος καὶ γλυκύτατος ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ἀνήρ, ἀλλ' ἀτρόμητος πολεμιστὴς τῆς Μακεδονίας. Ὁ θανατοσυμπλοκὲς ἐλευθερωτὰ καὶ καὶ τοὺς συναγωνιστὰ: καὶ τοὺς γνωρίμους τῶν δύο γενναιοτάτων ἀνδρῶν.

Κὶ προκειμένου νὰ περὶ ἀνακοινώσεων πολεμικῶν γεγονότων, ὅταν πρόκειται ν' ἀνακοινωθῶσιν αἱ περὶ ἀναχ- χῆς διαπραγματεύσεις νομίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐβλαπτεν δλιγιστέρα φειδὼ εἰς ἀνακοινώσεων ἀσφαλῶν καὶ βεβηκριβωμένων πληροφοριῶν. Θὰ ἠδύνατο οὕτω ἡ δημοσία γνώμη νὰ ἔχῃ πλήρη γνῶσιν τῶν δσων θὰ ἐπεχειρεῖτο ν' ἀνακοινωθῶσι γενικῶν θεμάτων. Διότι αἱ ἐξ Εὐρώπης ἀλληλοσυγκρουόμεναι πληροφορίαι πᾶν ἄλλο ἢ πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ τείνουσι. Θὰ ἦτο δὲ ποικιλοτρόπως χρήσιμος καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ ἰσοτερικῆς ἀπόψεως ἡ δσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέρα ἀνακοίνωσις τοιούτων λεπτομερειῶν, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπωφελῶς καὶ διὰ συζητήσεως ἐν τῷ τύπῳ. Ἡ μήπως πλανώμεθα;

Ἀρά γε ἡ περὶ τῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκθεσις θὰ μείνῃ μόνον διὰ τ' ἀναγνωσθῇ μερικοὺς Ἕλληνας ; Ἐσκέφθησαν νὰ τηλεγραφήσωσι καὶ δημοσιεύσωσιν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ παγκοσμίῳ τύπῳ; "Αρκετὰ ἐαιγήσαμεν ἕως τώρα. "Ας ὁμιλήσωμεν νῦν διὰ τοιούτων γεγονότων πρὸς τὸν παγκόσμιον τύπον καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν δημοσίαν γνώμην. Πρέπει καλῶς νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος καὶ τὴ ἐλαήγεγκεν ἡ Ἑλλὰς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος καὶ πόσα ἠδύνατο νὰ εἰσφέρῃ ἂν ἡ ἀνάγκη ἐκάλει τοῦτο.

Ἀπαράμιλλος ὄντως ἡ χθεσινὴ τοῦ εἰδικοῦ ἀπεταλμένου μας ἐπιστολὴ ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐκάστη παράγραφος αὐτῆς δριστοεγκικὸν συντεθειμένη, ἀνεμίμνησκε καὶ μίαν ὁλόκληρον σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ πολέμου. Ἀνταπόκρισις ἧτις ὑπερφώνασε θὰ ἐδημοσιεύετο καὶ εἰς τὸ μᾶλλον σεβόμενον ἑαυτὸ ἐκ τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν φύλλων. "Οντως δὲ πρέπει μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς ν' ἀναγινώσκωνται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ συνεργάτου τῶν «Ἀθηνῶν»

Ἐδάρεσεν τὸ ἐκ Χανίων ἄγγελμα τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου διὰ τὴν νῆσον. Εὐδάρεσεν διότι αἴρει δραστικὸς φῆμας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐν Κρήτῃ βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Αἱ ἐκλογαὶ θὰ κυρωθῶσι συμφώνως πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι κρατοῦντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Καὶ εἶνε τοῦτο ὀδυσσιτικώτερα τοῦ ζητήματος πρόοδος.